

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la 13 august 2013 — Belgacom SA/Commune d'Etterbeek

(Cauza C-454/13)

(2013/C 313/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Belgacom SA

Pârâtă: Commune d'Etterbeek

Întrebarea preliminară

Articolele 12 și 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice [(Directiva privind autorizarea)]⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun ca o reglementare a unei autorități naționale sau a unei colectivități locale să instituie, în scopuri bugetare, o taxă pe infrastructurile de comunicații mobile, instalate pe bunuri publice sau private, utilizate în cadrul exploatarei activităților acoperite de autorizația generală?

(1) JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Recurs introdus la 27 august 2013 de Repsol, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 27 iunie 2013 în cauza T-89/12, Repsol YPF/OAPI — Ajutament de Roses (R)

(Cauza C-466/13)

(2013/C 313/23)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Repsol, SA (reprezitanți: L. Montoya Terán și J. Devaureix, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile recurente

— Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului în cauza T-89/12, pronunțată la 27 iunie 2013 și notificată la 28 iunie 2013;

— admiterea în totalitate a concluziilor formulate în primă instanță;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Este necesară o acțiune prin care să se corecteze o anumită practică de înregistrare a OAPI și jurisprudența Tribunalului, astfel încât să fie aplicată în mod eficient relația de reciprocitate dintre caracterul distinctiv al unei mărci anterioare și domeniul de protecție al acesteia.
2. În hotărârea atacată a Tribunalului există contradicții evidente între raționamentul și concluziile adoptate în privința lipsei de similitudine între semne (Tribunalul consideră că sunt mai multe diferențe decât asemănări, dar afirmă că mărcile sunt similare) și în privința caracterului slab sau slab distinctiv al mărcii anterioare (Tribunalul consideră că este o marcă slabă, dar nu ține seama de acest caracter slab cu prilejul evaluării existenței riscului de confuzie).
3. Tribunalul a ignorat faptul că trăsăturile esențiale și distinctive ale mărcii invocate în procedura opoziției (litera „R” majusculă plasată în interiorul unui cerc) nu pot fi monopolizate de un terț și, prin urmare, nu s-a respectat cerința disponibilității pe piață a semnelor uzuale.
4. Tribunalul a ignorat hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol în cauze similare, deși aceste hotărâri ar trebui luate în considerare întrucât adoptă punctul de vedere al consumatorului relevant, respectiv consumatorul spaniol.
5. Din considerațiile care precedă rezultă că hotărârea Tribunalului este afectată de erori de drept. În consecință, aceasta trebuie anulată, conform concluziilor formulate.

Recurs introdus la 16 septembrie 2013 de GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 3 iulie 2013 în cauza T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-496/13)

(2013/C 313/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (reprezitanți: I. Memmler și S. Schulz, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Villiger Söhne GmbH

Concluziile recurenței

Recurenta solicită:

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 3 iulie 2013 în cauza T-78/12 și Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 1 decembrie 2011 (R 2109/2010-1).

— obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Ca unic motiv de recurs, recurenta invocă o interpretare și o aplicare eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și încălcarea normelor în materie de probe la aplicarea dispoziției menționate.

În susținerea recursului, recurenta arată următoarele:

La compararea semnelor, Tribunalul a făcut o aplicare eronată a tezei aprecierii globale, iar apoi a comparat în mod general elementele „LIBERTAD” și „LIBERTE”, fără a lua în considerare niciunul dintre celelalte elemente ale mărcii.

În special, Tribunalul, dacă ar fi făcut o aplicare corectă a tezei aprecierii globale, ar fi trebuit să acorde o mai mare importanță unora dintre celelalte elemente ale mărcilor în litigiu, elemente printre care combinația de culori a mărcii în litigiu și a mărcii invocate în susținerea opoziției, semnului „LA” din marca invocată în susținerea opoziției, precum și semnului „brunes” din marca în litigiu.

De asemenea, aceasta arată că Tribunalul a aplicat în mod eronat principiile referitoare la similitudinea termenilor, stabilite de Curte, întrucât nu a ținut seama în mod suficient de diferitele limbi în care erau exprimate mărcile.

Tot astfel, recurenta susține că Tribunalul nu a respectat normele în materie de probă prevăzute în Regulamentul de procedură, formulând prezumții fără a deține probe cu privire la modul de pronunțare a mărcii „LA LIBERTAD” și statuând în temeiul acestor prezumții.

În concluzie, recurenta arată că, procedând astfel, Tribunalul a ajuns la un rezultat eronat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).